

dog ikke i Diebliffet skal opholde mig, men da er der ogsaa i selve Lovforslaget taget Bestemmelse i saa Henseende. Vi troe, at vi, saaledes som Sagen nu staaer, vanskeligt ville kunne anmode Rigsdagen om strax og ubetinget at eftergive Theatrets Gjæld til Sorø Academi. — Hvad Forslaget under Nr. 5 angaaer, skal jeg udtale, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Tanken om at forhøje det af Regjeringen foreslaaede Tilskud til Theatret, idet jeg fremdeles holder fast ved den Regel, at man ikke, naar Regjeringen efter noie Overveielse har fundet, at den til Fremme af en Institution kan komme ud af det med en vis bestemt Sum, og naar der ikke fra vor Side stilles andre Fordringer til denne Institutions Virksomhed end dem, Regjeringen har stillet, bør gaae ud over denne Sum. Det er mig ganske vist bejendt, at der er forekommet Tilfælde, hvori Rigsdagen har forhøjet den forlangte Bevilling; men jeg troer ogsaa, man maa sige, at naar dette er skeet, har det været paa Grund af, at man vissede særegne Tænker fremmede og udviklede, som man ikke tidligere havde med den vedkommende Institution. Her er derimod kun Spørgsmaal om det samme Theaters Drift under de samme Bilkkaar som hidtil, og naar Regjeringen efter noie Overveielse har fundet, at et Tilskud til det af 50,000 Rd. kunde være tilstrækkeligt, har jeg ikke troet at burde slutte mig til et Forslag om en Forhøielse af denne Sum.

Steen: Da det i Begyndelsen af Forhandlingen over de nu foreliggende Vædringsforslag lod til, at de Bemærkninger, som jeg havde at gjøre imod Udvalgets Sleertals Forslag, ikke vilde fremkomme fra anden Side, tillod jeg mig at begjære Ordet, og det var da ganske naturligt, at jeg, idet jeg fremsatte de Grunde, der bevægede mig til at stemme mod dette Forslag, kom til at berøre, hvorfor jeg havde stemt imod et lignende Forslag tidligere, idet mine Grunde vare aldeles forskjellige i de to Tilfælde. Dette forekom mig saa naturligt, idet de to Forslag ere noie sammenhængende, at det ikke kunde falde mig ind, at det paa nogen Maade kunde opfattes som en Gaæn udenfor Sagen, og jeg troer

derfor ikke, at den ærede Ordfører havde Grund til at rette en rigtignok mild Bebreidelse imod mig i saa Henseende. — Jeg troer heller ikke, at den ærede Ordfører havde Ret i at sige, at det ikke var ganske rigtigt, naar jeg stillede mig op imod Sleertallets Forslag, men vilde finde mig i at modtage Regjeringens Forslag; jeg troer, at den ærede Ordfører ikke her tilstrækkelig noie har villet lægge Mærke til, hvad det er for Grunde, der bevæge mig til at gaae imod Sleertallets Forslag fremfor imod Regjeringens. Naar jeg nemlig fastholdt, at man ved Sleertallets Forslag satte Kunstnerne under et større Formynderskab, end jeg fandt det rigtigt, maatte det jo ligge nær at anstille en Sammenligning imellem det Formynderskab, under hvilket Regjeringens Forslag stiller dem, og det, under hvilket Udvalgets Forslag stiller dem, men jeg troer, det maa være klart for Enhver, at det sidstnævnte Formynderskab er større end det førstnævnte, og af to Under vælger jeg derfor det mindste. — Den ærede Ordfører bemærkede dernæst, at jeg ikke har stillet noget Vædringsforslag, og han vilde dert see en Anerkjendelse fra min Side af det Rigtige i Regjeringens Forslag, men det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg har ikke villet vove at komme frem for Thinget med Vædringsforslag; thi det kunde ellers have gaaet mig, som det gik den ærede Folkethingsmand, som er Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), der idag fik at høre af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at hans Vædringsforslag gik imod Stemningen. Jeg er bange for, at de Vædringsforslag, jeg stillede, ogsaa vilde komme til at gaae imod Stemningen, og det vilde i alt Fald være ganske ørkesløst at frembringe en Afstemning, som ikke var til nogen praktisk Nytte. Det er Grunden, hvorfor jeg næsten aldrig tillader mig at stille noget Vædringsforslag. — Hvad endelig angaaer den Bemærkning, at man, naar man ikke ordner Tingene paa den af Udvalget foreslaaede Maade, udsætter sig for, at der vil indkomme Andragender om Pension, som man nødig kan afvise, da er jeg ganske rolig i den Henseende; thi, naar Rigsdagen først har overfkaar